

Tento informačný list bol vypracovaný v spolupráci s Radou notárov EÚ (CNUE).

1 Ako sa vyhotovuje právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti (závet, spoločný závet, dedičská zmluva)?

V cezhraničnej situácii je závet platný, ak je v súlade s právom štátu, v ktorom bol vyhotovený.

Základné podmienky vo Francúzsku

- Zhotoviteľ závetu musí byť duševne zdravý (článok 901 Občianskeho zákonníka).
- Závetca musí byť spôsobilý na právne úkony (článok 902 Občianskeho zákonníka).
- Existujú osobitné ustanovenia týkajúce sa osôb, na ktoré sa vzťahuje osobitná právna ochrana, napríklad maloletá osoba mladšia ako 16 rokov nemôže zriadiť závet (článok 903 Občianskeho zákonníka), a dospelým, ktorým bol určený poručník, musí dať povolenie sudca alebo rodinná rada (článok 476 Občianskeho zákonníka). Osoby, ktoré majú ustanoveného opatrovníka, môžu slobodne zriadiť závet (článok 470 Občianskeho zákonníka) pri dodržaní podmienok uvedených v článku 901.

Formálne podmienky

Vo Francúzsku sú povolené štyri druhy závetov:

- vlastnoručný (holografný) závet: musí byť celý vlastnoručne napísaný, datovaný a podpísaný závetcom (článok 970 Občianskeho zákonníka).
- závet vo forme notárskej zápisnice: musí byť vyhotovený pred dvomi notármi alebo pred jedným notárom a dvoma svedkami (článok 971 Občianskeho zákonníka). Ak je závet vyhotovený pred dvoma notármi, nadiktuje im ho závetca. To isté platí v prípade, ak sa závet vyhotovuje pred jedným notárom. V oboch prípadoch sa závet následne nahlas prečíta závetcovi (článok 972 Občianskeho zákonníka). Závetca musí podpísať závet v prítomnosti notára a dvoch svedkov (článok 973 Občianskeho zákonníka) a musia ho podpísať aj notár a svedkovia (článok 974 Občianskeho zákonníka).
- zapečatený závet: je napísaný na stroji alebo vlastnoručne závetcom alebo inou osobou, podpísaný závetcom, následne odovzdaný notárovi zatvorený a zapečatený v prítomnosti dvoch svedkov (článok 976 Občianskeho zákonníka).
- medzinárodný závet: závetca ho vyhotoví v prítomnosti notára a dvoch svedkov, títo ho všetci podpíšu a následne je pripojený k osvedčeniu vystavenému notárom, ktorý zaistí jeho uchovanie (Washingtonský dohovor z 26. októbra 1973).

Podľa článku 895 Občianskeho zákonníka môže závetca svoj závet kedykoľvek odvolať.

Dedičské zmluvy

Dedičské zmluvy sú v zásade zakázané (článok 722 Občianskeho zákonníka).

Od januára 2007 je však povolené, aby sa osoba, ktorá má dediť (dieťa), vopred zriekla uplatnenia práva na svoje dedičstvo v prospech jednej alebo viacerých osôb, ktoré majú alebo nemajú postavenie dediča (súrodenci alebo ich potomkovia). Ide o zrieknutie sa vopred žaloby o zníženie (článok 929 Občianskeho zákonníka). Aby bolo toto zrieknutie sa platné, musí byť vyhotovené vo forme verejnej listiny v prítomnosti dvoch notárov. V zmluve je potrebné určiť aj príjemcov dedičstva (pozri aj bod č. 3).

Okrem toho v rámci transgeneračného darovania medzi živými môže osoba, ktorá má dediť (dieťa), súhlasiť s tým, aby jej vlastní potomkovia dostali namiesto nej celý jej podiel alebo jeho časť (článok 1078-4 Občianskeho zákonníka).

2 Mal by byť tento právny úkon zaregistrovaný? Ak áno, ako

Každý závet, predovšetkým vlastnoručný závet, možno zaregistrovať do Centrálného registra závetov a túto registráciu vykoná notár. Pri zápise do registra sa neuvádza obsah závetu, ale iba osobný stav dotknutej osoby a informácie o notárovi, u ktorého je závet uschovaný. Úlohou centrálného registra je teda nasmerovať žiadateľa k notárovi, u ktorého je listina uschovaná, a nie odhaľovať jeho obsah.

Do tohto registra môže mať prístup každá osoba na základe predloženia úmrtného listu alebo akéhokoľvek iného dokladu o úmrtí osoby, ktorej závet sa má vyhľadať, na náklady zainteresovanej osoby s cieľom následne vyhľadať notára, u ktorého je závet zaregistrovaný. Žiadosť sa podáva online na <https://www.adsn.notaires.fr/fcddvPublic/profileChoice.htm>.

Notár bude môcť obsah závetu oznámiť len dedičom a odkazovníkom, pokiaľ predseda súdu prvého stupňa (*Tribunal de grande instance*) nenariadi inak.

3 Existujú nejaké obmedzenia slobodného nakladania s majetkom v prípade smrti (napr. povinný dedičský podiel)?

Francúzske právo ustanovuje nárok na povinný dedičský podiel len v prospech potomkov zosnulého (deti, vnúčatá, atď. pod podmienkou, že sa dostanú na rad) a ak zosnulý potomkov nezanechal, tak v prospech manžela/manželky zosnulého.

Predkovia a príbuzní v bočnom rade nemajú nárok na povinný dedičský podiel.

Tento nárok na povinný dedičský podiel, ktorý obmedzuje právo slobodne zriadiť závet a ktorého význam sa líši v závislosti od počtu detí zosnulého alebo od postavenia neopomenuteľného dediča (dieťa alebo manžel/manželka), nesmie presiahnuť 3/4 dedičstva. Neopomenuteľní dediči nemôžu odmietnuť tento povinný dedičský podiel (okrem prípadu, keď sa zrieknu dedičstva). Môžu sa však vopred zriecť svojho práva podať žalobu o zníženie v súvislosti s nadmernými darmi (zrieknutie sa vopred žaloby o zníženie uvedené v bode 1 v súvislosti s dedičskými zmluvami).

Títo dediči si teda môžu uplatniť svoje právo na povinný dedičský podiel (článok 721 Občianskeho zákonníka, článok 912 Občianskeho zákonníka).

- Povinný dedičský podiel detí: povinný dedičský podiel predstavuje polovicu, ak mal zosnulý v čase svojej smrti jedno dieťa. Podiel predstavuje 2/3, ak zanechal dve deti, a 3/4, ak zanechal tri a viac detí (článok 913 Občianskeho zákonníka).

- Povinný dedičský podiel pozostalého manžela/manželky: povinný dedičský podiel pozostalého manžela/manželky predstavuje jednu štvrtinu majetku, ktorý je predmetom dedičstva (článok 914-1 Občianskeho zákonníka). Toto pravidlo sa uplatňuje iba v prípade, ak zosnulý nezanechal potomkov a predkov, a iba vo vzťahu ku konaniam v dedičských veciach začatým od 1. júla 2002.

Postup pri uplatňovaní si práva na povinný dedičský podiel

Žaloba o zníženie umožňuje dedičom, aby si uplatnili svoje právo na povinný dedičský podiel. Preto v prípade, že určitý dar priamo alebo nepriamo ovplyvní povinný dedičský podiel jedného alebo viacerých dedičov, dar sa môže znížiť na disponibilnú časť dedičstva (článok 920 Občianskeho zákonníka).

Túto žalobu môžu podať len osoby, ktorým prináleží povinný dedičský podiel, a to v lehote do 5 rokov od začatia konania v dedičskej veci alebo do 2 rokov od zistenia ujmy (článok 921 Občianskeho zákonníka).

Každý neopomenuteľný dedič sa môže vopred zrieknuť svojho práva podať žalobu o zníženie (článok 929 Občianskeho zákonníka). Toto zrieknutie sa musí mať podobu verejnej listiny spisanej v prítomnosti dvoch notárov. Verejnú listinu podpisuje osobitne a za prítomnosti len dvoch notárov každá osoba, ktorá sa práva zrieka. Uvedú sa v nej konkrétne budúce právne dôsledky takéhoto zrieknutia sa pre každú osobu, ktorá sa práva zrieka.

4 Ak právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti neexistuje, kto dedí a koľko?

Ak neexistuje závet, prebieha prevod dedičstva podľa francúzskeho práva takto:

- Ak zosnulý nemal manžela/manželku a zanechal deti, dedičstvo si rozdelia potomkovia rovným dielom (článok 734 a článok 735 Občianskeho zákonníka).
- Ak bol zosnulý slobodný a bezdetný, dedičstvo sa rozdelí medzi jeho rodičov, súrodencov a potomkov súrodencov (článok 738 Občianskeho zákonníka). V prípade, že zosnulý nezanechal ani súrodencov, ani ich potomkov, dedia jeho otec a matka, každý polovicu (článok 736 Občianskeho zákonníka). V prípade, že otec a matka zosnulého už zomreli, dedia jeho súrodenci alebo ich potomkovia a z dedenia sú vylúčení ostatní príbuzní, predkovia alebo príbuzní v bočnom rade (článok 737 Občianskeho zákonníka).
- Ak zosnulý zanechal manžela/manželku, pred samotným dedením je potrebné najskôr vysporiadať majetkové vzťahy manželov. Po vysporiadaní majetkových vzťahov manželov sa uplatňujú tieto zásady:
 - Ak zosnulý zanechal manžela/manželku a deti, manžel/manželka má právo vybrať si. Môže si vybrať medzi užívacím právom k celému existujúcemu majetku alebo vlastníckym právom k štvrtine majetku v prípade, že všetky deti sú deťmi oboch manželov, a v prípade, že jedno alebo viac detí nie je dieťaťom oboch manželov, získa vlastnícke právo k štvrtine majetku (článok 757 Občianskeho zákonníka). Ak manžel/manželka zomrel(-a) bez toho, aby získal(-a) podiel, usudzuje sa, že si vybral(-a) užívacie právo.
 - Ak zosnulý zanechal manžela/manželku a predkov, polovicu dedičstva získa jeho manžel/manželka a po štvrtine získajú jeho otec a matka. Ak niektorý z predkov zomrel skôr ako závetca, jeho štvrtina prípadne manželovi/manželke (článok 757-1 Občianskeho zákonníka).
 - Keď zosnulý nezanechal predkov ani potomkov, celé dedičstvo získava pozostalý manžel/manželka (článok 757-2 Občianskeho zákonníka). Odchylné od článku 757-2 Občianskeho zákonníka, ak zosnulý nezanechal predkov, polovicu majetku, ktorý získal zosnulý od svojich predkov dedením alebo darovaním a ktorý je súčasťou dedičstva, získavajú súrodenci zosnulého alebo ich potomkovia. Ide o tzv. právo na vrátenie (článok 757-3 Občianskeho zákonníka). Všetok ostatný majetok prechádza na pozostalého manžela/manželku.

Partneri z registrovaných partnerstiev

Pozostalý partner z registrovaného partnerstva nemá právne postavenie dediča. Môže však dediť na základe závetu.

Registrovaný partner teda nie je považovaný za dediča zosnulého. Podľa článku 515-6 občianskeho zákonníka má po smrti partnera len bezplatné dočasné užívacie právo na jeden rok k nehnuteľnosti, ktorá slúžila na ich spoločné bývanie (ako aj k jej zariadeniu) pod podmienkou, že v nej skutočne býval a v čase smrti partnera bola jeho hlavným bydliskom. Dedí teda len v tom prípade, ak bol označený za dediča v závete.

Ak zosnulý zanechal deti, bez ohľadu na to, či ide o spoločné deti partnerov alebo nie, je možné pozostalému partnerovi odkázať len disponibilnú časť dedičstva. Disponibilná časť dedičstva sa líši v závislosti od počtu detí: tretina dedičstva, ak sú deti dve, štvrtina dedičstva, ak sú deti tri alebo ich je viac (pozri vývoj uvedený vyššie).

V prípade, že zosnulý nezanechal deti, je možné odkázať celý majetok pozostalému partnerovi alebo tretej osobe, pretože neexistujú neopomenuteľní dediči. Ak však rodičia zosnulého ešte žijú, môžu požiadať o vrátenie majetku, ktorý darovali svojmu zosnulému dieťaťu, a to do výšky predstavujúcej štvrtinu dedičstva na každého žijúceho rodiča (článok 738-2 Občianskeho zákonníka).

5 Aký orgán je kompetentný:

5.1 v dedičských veciach?

Vo Francúzsku je vo veciach dedičstva príslušným orgánom notár. Ak je súčasťou dedičstva nehnuteľný majetok, jeho účasť je povinná. Ak súčasťou dedičstva nie je nehnuteľný majetok, jeho účasť je nepovinná.

Notár vyhotoví notárske osvedčenie o prevode dedičstva a vyhotoví potvrdenia o prevode nehnuteľného majetku v dôsledku úmrtia; pomáha dedičom pri plnení ich daňových povinností (vyhotovenie a predloženie daňového priznania k dani z dedičstva v stanovených lehotách a zaplatenie dane z dedičstva); ak to štruktúra dedičstva umožňuje a podľa počtu dedičov a ich vôle, rieši rozdelenie dedičstva medzi dedičov, a to tak, že vyhotoví osvedčenie o rozdelení dedičstva.

V prípade sporu má vecnú a miestnu príslušnosť súd prvého stupňa (*Tribunal de Grande Instance*) v mieste začatia konania v dedičskej veci. Má výlučnú právomoc.

5.2 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí dedičstva?

Podateľňa súdu prvého stupňa v mieste začatia konania v dedičskej veci je príslušná prijímať vyhlásenia o odmietnutí dedičstva alebo o prijatí dedičstva do výšky čistých aktív dedičstva.

Na bezvýhradné prijatie dedičstva sa nevzťahujú žiadne osobitné formálne náležitosti.

5.3 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí odkazu?

Podateľňa súdu prvého stupňa v mieste začatia konania v dedičskej veci je príslušná prijímať vyhlásenia o odmietnutí univerzálneho dedičstva a dedičstva na základe univerzálneho nároku. Na odmietnutie dedičstva na základe špecifického nároku sa podľa francúzskeho práva nevyžaduje vyhlásenie.

5.4 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí povinného dedičského podielu?

Právo prijať alebo odmietnuť dedičstvo je nedeliteľné. Týka sa celého dedičstva a nemôže sa teda obmedzovať na časť povinného dedičského podielu. Je však možné, aby sa dedič zriekol dožadovania sa zníženia v súvislosti s darmi, ktoré majú vplyv na jeho povinný dedičský podiel.

6 Stručný opis konania na vysporiadanie dedičstva podľa vnútroštátnych právnych predpisov vrátane likvidácie dedičstva a rozdelenia majetku (zahŕňa to aj informácie o tom, či dedičské konanie začal súd alebo iný príslušný orgán z vlastného podnetu)

Konania v dedičských veciach sa začínajú na základe úmrtia, v mieste posledného bydliska zosnulého.

Hneď po úmrtí závetcu si dediči môžu vybrať z troch možností: prijať dedičstvo bezvýhradne, prijať dedičstvo do výšky čistých aktív alebo dedičstvo odmietnuť.

Bezvýhradné prijatie dedičstva sa môže uskutočniť výslovne alebo konkludentne (článok 782 Občianskeho zákonníka). Prijatie je konkludentné, keď osoba oprávnená dediť urobí úkon, z ktorého nutne vyplýva jej zámer prijať dedičstvo a na ktorý je oprávnená len na základe svojho postavenia prijímajúceho dediča (článok 783 Občianskeho zákonníka).

Na prijatie dedičstva do výšky čistých aktív sa vyžaduje vyhlásenie predložené na podateľni súdu prvého stupňa, v ktorého pôsobnosti sa začalo konanie v dedičskej veci (článok 787 Občianskeho zákonníka a článok 788 Občianskeho zákonníka). K vyhláseniu sa najneskôr do dvoch mesiacov pripojí alebo doloží súpis dedičstva. Súpis musí vyhotovíť notár, licitátor alebo súdny vykonávateľ (článok 789 Občianskeho zákonníka). Bez predloženia súpisu sa bude dedičstvo považovať za bezvýhradne prijaté (článok 790 Občianskeho zákonníka). Tento súpis musí obsahovať všetky súčasti dedičstva, teda aktíva aj pasíva.

Prijatie dedičstva do výšky čistých aktív umožňuje dedičovi vyhnúť sa zameneniu jeho osobného majetku dediča s majetkom, ktorý je predmetom dedičstva; zachovať si voči dedičstvu všetky predchádzajúce práva dediča k majetku zosnulého; zabezpečiť, že dedič bude zodpovedať za dlhy z dedičstva iba do výšky hodnoty získaného majetku. Dedič bude zodpovedať aj za pasíva, ale iba do výšky hodnoty majetku, ktorý získa v rámci dedičstva. Odmietnutie dedičstva sa nepredpokladá a musí byť výslovné. Na to, aby bolo odmietnutie dedičstva uplatniteľné voči tretím osobám, musí sa zaslať alebo predložiť na súde, v ktorého pôsobnosti sa začalo konanie v dedičskej veci (článok 804 Občianskeho zákonníka). Dedič, ktorý odmietne dedičstvo, sa považuje za osobu, ktorá nikdy nebola dedičom.

Lehota na výber z uvedených možností týkajúcich sa dedičstva je 10 rokov. Po uplynutí tejto lehoty sa dedič považuje za dediča, ktorý dedičstvo odmietol. Dedič však môže byť vyzvaný, aby si vybral (článok 771 Občianskeho zákonníka), a musí odpovedať v lehote dvoch mesiacov. Po uplynutí tejto lehoty na zváženie a ak sa dedič nerozhodol, sa dedič považuje za osobu, ktorá prijala dedičstvo bezvýhradne.

Vo francúzskom práve existuje zásada, že dedičstvo sa vysporiada mimosúdne bez účasti sudcu. O účasť sudcu možno požiadať iba v prípade, že dediči nedospejú k dohode.

Väčšina dedičských vecí sa rieši mimosúdne s pomocou notára. V niektorých prípadoch sa však dá jeho účasti vyhnúť, najmä ak súčasťou dedičstva po poručiteľovi nie je nehnuteľný majetok. Ak sa dediči rozhodnú obrátiť sa na notára, môžu si ho zvoliť podľa vlastného výberu. V prípade, že sa dediči na notárovi nezhodnú, každý z nich môže byť zastúpený svojím notárom.

Po výbere notára je vhodné, aby notár zistil, z čoho pozostáva dedičstvo po poručiteľovi, pričom sa zohľadnia majetkové pomery zosnulého, predchádzajúce dary atď. Aby notár zistil, z čoho pozostáva dedičstvo, ktoré sa má zobrať do úvahy, bude sa informovať v rôznych inštitúciách (poisťovne, banky, atď.) a požiada dedičov, aby dali ohodnotiť nehnuteľný majetok alebo ďalšie aktíva, ktoré nie sú kótované na burze. Môže byť potrebný aj súpis hnuťelného majetku. Pasíva sa určia súpisom dlhov zosnulého; či už ide o jednoduché faktúry, splatné dane, sociálnu pomoc, ktorá sa vracia, záväzok ručiteľa alebo príspevok na výživu rozvedeného manžela vyplácaný bývalému manželovi/bývalej manželke.

Hneď po úmrtí sa dediči stávajú spoludedičmi všetkých aktív patriacich do dedičstva až do rozdelenia majetku. Títo spoludediči sú rovnakým dielom zodpovední aj za pasíva. O predaji majetku v podielovom spoluvlastníctve (tzv. disponovanie s ním) musia rozhodnúť jednýmsefne. Rozhodnutia týkajúce sa správy dedičstva však môžu byť prijaté najmenej dvojtretinovou väčšinou spoluvlastníckych práv. Okrem toho ktorýkoľvek spoludedič môže prijať opatrenia potrebné na zachovanie majetku, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve. V prípade zablokovania rozhodnutia je možná účasť sudcu, aby bolo možné konať bez súhlasu niektorých spoludedičov.

Rozdelením majetku, ktorý je predmetom dedičstva, medzi dedičov sa ukončí podielové spoluvlastníctvo. Toto rozdelenie sa uskutoční buď mimosúdne, ak sa dediči navzájom dohodnú (zásada, článok 835 občianskeho zákonníka), alebo ak sa dediči nedohodnú, po súdnom konaní s účasťou notára (výnimka, článok 840 Občianskeho zákonníka). Okrem toho rozdelenie môže byť úplné alebo čiastočné, ak nejaký majetok zostane v podielovom spoluvlastníctve (napríklad majetok, na ktorý sa vzťahuje užívacie právo). O rozdelenie majetku môže požiadať ktorýkoľvek dedič (článok 815 Občianskeho zákonníka). Rozdelenia sa môže domáhať aj veriteľ spoludediča (článok 815-17 Občianskeho zákonníka).

Táto posledná fáza vysporiadania dedičstva si vyžaduje uskutočnenie prevodu majetku na dedičov. To znamená, že na potvrdenie skutočnosti, že dediči sa stali novými vlastníkami majetku, je potrebné osvedčenie o nadobudnutí vlastníctva, či už ide o nehnuteľný majetok, podiel v občianskych spoločnostiach, vozidlá alebo cenné papiere. V prípade nehnuteľného majetku dediči musia nechať uverejniť osvedčenie o nadobudnutí vlastníctva v katastri nehnuteľností a to isté platí vo vzťahu k podielom v občianskych spoločnostiach, v prípade ktorých sa uverejnenie vykonáva na podateľni súdu pre obchodné veci a spoločnosti.

Ak sa neuskutoční rozdelenie, dediči zostanú v podielovom spoluvlastníctve.

7 Ako a kedy sa niekto stáva dedičom alebo odkazovníkom?

Vo francúzskom práve má úmrtie osoby za následok otvorenie konania v dedičskej veci a vznik podielového spoluvlastníctva medzi dedičmi určenými zákonom, ktorí „automaticky“ nadobúdajú plné právo na majetok, práva a akcie zosnulého (článok 720 a článok 724 Občianskeho zákonníka), čo im v zásade umožňuje okamžite nadobudnúť majetok, ktorý je predmetom dedičstva. Títo dediči sa však budú musieť v súvislosti s dedičstvom rozhodnúť, či: ho prijímú bezvýhradne, prijímú ho do výšky čistých aktív alebo ho odmietnu (pozri vývoj v bode 6).

Na univerzálnych odkazovníkov a príjemcov teda prechádza majetok len vtedy, ak neexistujú neopomenuteľní dediči (článok 1006 Občianskeho zákonníka).

Ak neopomenuteľní dediči existujú, musia ich požiadať o vydanie dedičstva (článok 1004 Občianskeho zákonníka).

Odkazovníci na základe univerzálného nároku a osobitní odkazovníci sa musia obrátiť na dedičov, ktorí nadobudli dedičstvo automaticky (články 1011 a 1014 Občianskeho zákonníka). Vydanie dedičstva dosiahnu cez svojho sprostredkovateľa.

Štát (ak neexistujú dediči) musí požiadať o rozhodnutie o nadobudnutí majetku. Štát je zastúpený úradom majetkovej správy (*Administration des domaines*).

8 Sú dedičia zodpovední za dlhy zosnulého? Ak áno, za akých podmienok?

Univerzálny dedič alebo dedič na základe univerzálného nároku, ktorý prijal dedičstvo bezvýhradne, neobmedzene zodpovedá za dlhy a záväzky, ktorými je zaťažené dedičstvo. Za peňažné pohľadávky v rámci dedičstva je zodpovedný iba do výšky čistých aktív dedičstva (článok 785 Občianskeho zákonníka).

Ak je dedičov viac, každý z nich osobne zodpovedá za dlhy a záväzky dedičstva v závislosti od svojho dedičského podielu (článok 873 Občianskeho zákonníka).

Ak sa dedič rozhodol prijať dedičstvo bezvýhradne, zodpovedá za všetky dlhy a záväzky zosnulého neobmedzene. Môže však požiadať, aby bol úplne alebo čiastočne zbavený svojej zodpovednosti za dlhy dedičstva, ak je možné, že v čase dedenia nemusel o tomto pasíve vedieť a ak by splatenie týchto dlhov mohlo vážne ohroziť jeho osobný majetok.

- Ak sa dedič rozhodol prijať dedičstvo do výšky čistých aktív, je zodpovedný za dlhy dedičstva iba do výšky hodnoty majetku, ktorý získal dedením.
- Ak dedič dedičstvo odmietol, za dlhy nezodpovedá.

9 Aké doklady a (alebo) informácie sa zvyčajne vyžadujú na účely registrácie nehnuteľností?

V ustanoveniach článku 710-1 Občianskeho zákonníka sa stanovuje, že iba dokumenty vo forme verejnej listiny vyhotovenej notárom pôsobiacim vo Francúzsku, súdne rozhodnutia a verejné listiny, ktoré vydal správny orgán, môžu slúžiť ako podklad na zápis do katastra nehnuteľností.

Ak existuje nehnuteľnosť, ktorá je zahrnutá do dedičstva, notár vydá notárske osvedčenie alebo tzv. osvedčenie o prevode nehnuteľností. Táto verejná listina potvrdzuje prevod vlastníctva nehnuteľností na dedičov. Musí sa uverejniť v katastri nehnuteľností. Hodnota nehnuteľnosti musí byť deklarovaná dedičmi a uvedená v listine. Musí zodpovedať trhovej cene.

9.1 Je menovanie správcu povinné alebo je povinné na základe žiadostí? Ak je povinné alebo povinné na základe žiadostí, aké kroky treba podniknúť?

Účasť správcu sa vo francúzskych právnych predpisoch neustanovuje ani nepožaduje. Je však možná v prípade, ak sudca správcu vymenuje.

Zodpovednosť za poskytovanie údajov katastru nehnuteľností nesú dediči s pomocou notára. Zosnulý však môže určiť vykonávateľa závetu, pričom jeho práva sú stanovené v článkoch 1025 a nasl. Občianskeho zákonníka.

9.2 Kto je oprávnený vykonať právny úkon pre prípad smrti zosnulého a (alebo) spravovať dedičstvo?

Za vykonanie úkonov v prípade smrti a správu majetku, ktorý je predmetom dedičstva, sú zodpovední dediči. V prípade súdneho sporu má právomoc konať vo veci súd prvého stupňa v mieste začatia konania v dedičskej veci.

Sudca môže vymenovať správcu dedičstva, ktorý bude zastupovať všetkých dedičov v medziach právomocí, ktoré sú mu zverené (článok 813-1 Občianskeho zákonníka).

Podľa francúzskeho práva existujú aj iné druhy poverenia, na základe ktorých je možné spravovať dedičstvo. Ide najmä od poverenie s účinkom po smrti (článok 812 Občianskeho zákonníka) umožňujúce porúčiteľovi vymenovať počas svojho života správcu, ktorého úlohou bude spravovať alebo riadiť za dedičov celé dedičstvo alebo jeho časť. Existuje aj poverenie na základe dohody (článok 813 Občianskeho zákonníka), na ktoré sa vzťahuje režim všeobecného práva, a napokon už uvedené súdne poverenie.

9.3 Aké sú právomoci správcu?

Dediči, ktorí nadobudli dedičstvo automaticky, majú všetky právomoci. V prípade problémov alebo zablokovania rozhodovania sa možno obrátiť na sudcu a určiť správcu. V tomto prípade má určený zástupca za úlohu prechodne organizovať dedenie vzhľadom na nečinnosť, neplnenie si povinností alebo nedbanlivosť jedného alebo viacerých dedičov v danej dedičskej veci. Správca pri vykonávaní svojich úloh uskutočňuje iba úkony ochrany, dohľadu a správy vo vzťahu k dedičstvu (článok 813-4). Splnomocnený zástupca zastupuje v medziach právomocí, ktoré sú mu zverené, všetkých dedičov aj pri občianskoprávných úkonoch a pred súdom (článok 813-5 Občianskeho zákonníka).

10 Aké doklady sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov zvyčajne vydávajú v priebehu alebo na konci dedičských konaní na účely preukázania postavenia a práv oprávnených osôb? Majú osobitné dôkazné účinky?

Vo francúzskom práve je notárske osvedčenie listinou, ktorú obvykle vydáva notár na potvrdenie postavenia dediča (článok 730-1 Občianskeho zákonníka), a to aj keď je dôkaz voľný. Ide o verejnú listinu, ktorá určuje, kto sú dediči a akú časť každý z nich dedí. Z toho dôvodu je potrebné, aby mu príbuzní zosnulého poskytli dokumenty umožňujúce identifikovať rodinných príslušníkov, ktorých sa dedičstvo týka (matričná kniha, dohoda manželov, rozsudok o rozvode, atď.). Notárske osvedčenie slúži ako dôkaz do preukázania opaku. Túto listinu je možné v prípade malého dedičstva nahradiť jednoduchým osvedčením o prevode dedičstva podpísaným dedičmi.

Prípadne môže notár vyhotoviť listinu o prijatí alebo odmietnutí dedičstva, ako aj osvedčenie o prevode nehnuteľnosti.

Dedenie sa ukončuje rozdelením majetku, ktoré má často formu notárskej zápisnice o rozdelení.

Posledná aktualizácia: 23/09/2019

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.